

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 20 marca 2023 r.

DOOŚ-WDŚZOO.420.14.2022.MM.17

POSTANOWIENIE

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2020, ze zm.), dalej k.p.a., po rozpatrzeniu zażalenia [REDAKTOWANE] z 25 kwietnia 2022 r. na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 13 kwietnia 2022 r., znak: WOOS-II.420.73.2021.AG.4, stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na: *zmianie lasu niestanowiącego własności Skarbu Państwa na użytek rolny na działce o numerze ewidencyjnym 42/2 w obrębie Daniłowo–Parcele, gm. Małkinia Górna, powiat ostrowski,*

uchyla ww. postanowienie w całości.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 13 kwietnia 2022 r. RDOŚ w Warszawie, w związku z wnioskiem [REDAKTOWANE] z 30 września 2021 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie art. 63 ust. 1 i 4 oraz art. 68 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), dalej u.o.o.ś., stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z 25 kwietnia 2022 r. [REDAKTOWANE] wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. W zażaleniu Skarżący wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, bowiem jego realizacja nie będzie w sposób negatywny oddziaływała na środowisko. Skarżący podniósł zarzuty naruszenia art. 7, art. 7a i art. 7b w związku z art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a., poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego oraz brak podjęcia czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu sprawy.

GDOŚ ustalił i zauważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 § 2 w związku z art. 144 k.p.a. oraz art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w

stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem jest organem właściwym do rozpatrzenia zażalenia na postanowienie RDOŚ w Warszawie.

Postanowienie RDOŚ w Warszawie z 13 kwietnia 2022 r. zostało doręczone Skarżącemu 21 kwietnia 2022 r. Zażalenie zostało nadane 27 kwietnia 2022 r., a zatem z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 141 § 2 k.p.a.

Przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje zmianę lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, o powierzchni ok. 0,0258 ha na użytek rolny znajdującego się na części działki ewid. nr 42/2 w obrębie 0004 Daniłowo-Parcele, gmina Małkinia Górna, powiat ostrowski, województwo mazowieckie. Pozostała część nieruchomości użytkowana jest jako: las (LsV) o powierzchni 0,3501 ha, nieużytki (N) o powierzchni 0,0412 ha, pastwiska trwałe (PsV) o powierzchni 0,3214 ha, grunty orne (RIVb) o powierzchni 0,1115 ha oraz grunty orne (RV) o powierzchni 0,1601 ha. Powyższa działka położona jest wśród gruntów rolnych, zabudowy mieszkaniowo-zagrodowej oraz terenów zadrzewionych. Teren ten zlokalizowany jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007 oraz w korytarzu ekologicznym Lasy Mielnickie - Puszcza Biała i Puszcza Biała - Puszcza Białowieska. Dla obszaru Natura 2000 Puszcza Biała istnieje obowiązujący plan zadań ochronnych, ustanowiony zarządzeniem Nr 15 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. 2014 poz. 3828, ze zm.).

Inwestycja należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), tj.: zmiana lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu, jeżeli dotyczy enklaw pośród użytków rolnych lub nieużytków. Tym samym, na mocy art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś., może wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Jak wynika z art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d u.o.o.ś., jest RDOŚ w Warszawie, zatem RDOŚ w Warszawie jest także organem właściwym do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. realizacja przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli obowiązek taki został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. Jak wynika natomiast z art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., obowiązek przeprowadzenia oceny

oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko właściwy organ stwierdza, w drodze postanowienia, po łącznym uwzględnieniu kryteriów takich jak: rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia, jego usytuowanie oraz rodzaj, cechy i skala możliwego oddziaływania przedsięwzięcia. W sytuacji gdy organ na podstawie powyższych kryteriów ustali, że przeprowadzenie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia nie jest zasadne, nie wydaje takiego postanowienia, tylko rozstrzyga sprawę co do istoty na podstawie art. 84 u.o.o.ś. Przepisy u.o.o.ś. nie zawierają podstawy prawnej do wydania postanowienia stwierdzającego brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Po zapoznaniu się ze stanem faktycznym sprawy, a także przeanalizowaniu rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz rodzaju, cech i skali możliwego oddziaływania na środowisko, GDOŚ nie widzi podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Miejsce realizacji inwestycji nie leży w pasie wybrzeży, na obszarach górskich, obszarach wodno-błotnych ani nie przylega do jezior, ponadto będzie realizowane poza strefami ochronnymi ujęć wód oraz poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych. W odległości około 160 metrów od terenu objętego przedsięwzięciem przepływa rzeka Brok, będąca częścią jednolitej części wód powierzchniowych Brok od Siennicy do ujścia PLRW200019266769. Realizacja i funkcjonowanie przedsięwzięcia nie będą wiązały się z bezpośrednią lub pośrednią ingerencją w ww. jednolitą część wód, nie będą oddziaływać na poszczególne wskaźniki charakteryzujące stan ww. jednolitej części wód, w konsekwencji nie będą negatywnie wpływać na możliwość osiągnięcia wyznaczonych dla niej celów środowiskowych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, ze zm.). Stanowisko powyższe potwierdził Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Sokołowie Podlaskim w opinii z 23 marca 2022 r., znak: LU.ZZŚ.2.4360.78.2022.KK.

GDOŚ ustalił na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia, że w pobliżu nie występują uzdrowiska ani obszary ochrony uzdrowiskowej.

Zgodnie z danymi przedstawionymi przez Wnioskodawcę w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, teren przedmiotowego przedsięwzięcia jest pozbawiony roślinności drzewiastej, jest wykorzystywany jako droga dojazdowa do pól uprawnych. Wnioskodawca planuje kontynuować użytkowanie przedmiotowego terenu w tym charakterze, zatem realizacja inwestycji nie doprowadzi do fizycznego usunięcia roślinności poprzez wycinkę drzewostanu. Co za tym idzie, planowana zmiana lasu na użytek rolny nie będzie miała wpływu na drożność korytarza ekologicznego Lasy Mielnickie - Puszcza Biała i Puszcza Biała - Puszcza Białowieska. Nie sposób zatem określić planowanych działań jako przekształcenie, bądź zmianę sposobu wykorzystania terenu. Dodatkowo GDOŚ przyznaje rację Skarżącemu, że powierzchnia przedsięwzięcia, w odniesieniu do powierzchni obszaru Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007, a także skala możliwego oddziaływania przedsięwzięcia jest znikoma, bowiem obszar objęty wnioskiem zajmuje powierzchnię ok. 0,0258 ha, z kolei powierzchnia terenu zajmowanego przez obszar Natura 2000 to ponad 83 tys. ha.

Zgodnie z informacją zawartą w Banku Danych o Lasach (www.bdl.lasy.gov.pl), na terenie nieruchomości 42/2 obr. Daniłowo–Parcele znajduje się wydzielenie leśne, oznaczone adresem leśnym W160520004-1001. Z uproszczonego planu urządzenia lasu na okres od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2024 r. wynika, że siedliskiem dla tego wydzielienia jest ols, o wieku drzewostanu, licząc na stan obecny, ok. 65 lat.

Mając na uwadze rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, w szczególności fakt, że w jego ramach nie będą funkcjonowały instalacje technologiczne, które związane są z emisją zanieczyszczeń do środowiska, należy stwierdzić, że oddziaływanie inwestycji będzie ograniczone do miejsca jej realizacji, przy czym nie będzie to oddziaływanie znaczące. Przedsięwzięcie nie będzie wiązało się z wykorzystywaniem zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi ani z zastosowaniem technologii lub wykorzystywaniem substancji, które mogłyby spowodować wystąpienie poważnej awarii. Podczas realizacji przedsięwzięcia nie będą powstawały odpady niebezpieczne ani nie będą wprowadzane do środowiska zanieczyszczenia w postaci ścieków, gazów i pyłów, co mogłoby wpłynąć na stan środowiska oraz życie i zdrowie ludzi. Inwestycja nie wpłynie również na walory przyrodnicze ani krajobrazowe opisywanego terenu, bowiem teren objęty wnioskiem pozbawiony jest roślinności.

Mając powyższe na uwadze, brak jest okoliczności, które uzasadniałyby stwierdzenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia na środowisko. Tym samym RDOŚ w Warszawie dopuścił się naruszenia art. 63 ust. 1 i 4 u.o.o.ś.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 przepis drugi k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Będzie to miało miejsce w sytuacji, gdy postępowanie pierwszej instancji było bezprzedmiotowe. Mając na uwadze art. 144 k.p.a., powyższy przepis stosuje się odpowiednio do zażaleń.

W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się odpowiedniość stosowania przepisów dotyczących odwołań w postępowaniach zażaleniowych. Wynika to w szczególności z bardzo zróżnicowanego charakteru postanowień, przez co wobec różnych rodzajów postanowień mogą zaistnieć powody odmiennej interpretacji danego przepisu. W wyroku z 9 marca 2010 r., sygn. akt: I OSK 686/09, Naczelny Sąd Administracyjny wskazuje, że: *Przepis art. 144 Kpa przewiduje, że do zażaleń, w sprawach nie uregulowanych w rozdziale 11, przepisy dotyczące odwołań mają zastosowanie jedynie odpowiednio. Przepis odsyłający do innych unormowań z zastrzeżeniem, że stosuje się je w sposób odpowiedni, nigdy nie nakazuje mechanicznego stosowania norm, do których odsyła, ani nie zwalnia od obowiązku rozpatrzenia, w jakim sensie i zakresie oraz w jaki sposób należy je stosować w konkretnej sytuacji prawnej. Odpowiednie stosowanie przepisu może przecież oznaczać takie przypadki, w których przepisy odniesienia, czyli te, które mają być stosowane odpowiednio, wymagają przy ich stosowaniu w nowym zakresie pewnych zmian, tak aby były adekwatne do charakteru i rodzaju spraw. Wówczas stosowanie „odpowiednie” oznacza niezbędną adaptację (i ewentualnie zmianę niektórych elementów) normy do zasadniczych celów i form danego postępowania, jak również pełne uwzględnienie charakteru i celu danego postępowania oraz wynikających stąd różnic w*

stosunku do uregulowań, które mają być zastosowane. W niektórych kwestiach organ odwoławczy, po ustaleniu, że nie było podstaw prawnych lub faktycznych do wydania postanowienia, będzie mógł uchylić postanowienie organu pierwszej instancji bez konieczności zastosowania ostatniego członu art. 138 § 1 pkt 2 przepis drugi k.pa., stanowiącego „umarza postępowanie pierwszej instancji” (por. B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, s. 870). Natomiast w wyroku z 28 października 2015 r., sygn. akt: II OSK 2518/15, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że do zażaleń przepisy art. 138 k.p.a. mogą być stosowane: *wprost, z odpowiednimi modyfikacjami lub w ogóle. Na tej podstawie jest dopuszczalne orzeczenie przez organ odwoławczy jedynie o uchyleniu postanowienia organu pierwszej instancji. W szczególności w sytuacji, w której organ odwoławczy uznaje, że nie było podstaw do wydania przez organ pierwszej instancji postanowienia, a przepisy nie przewidują wydania postanowienia „negatywnego” w stosunku do postanowienia wydanego przez organ pierwszej instancji. Z sytuacją taką mamy do czynienia w analizowanej sprawie. Błędna ocena przez organ pierwszej instancji okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy oraz brak podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w opinii GDOŚ, wypełnia przesłanki uzasadniające uchylenie postanowienia RDOŚ w Warszawie z 13 kwietnia 2022 r.*

W związku z powyższym GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w administracyjnym toku instancji. Na postanowienie, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259), służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 k.p.a. w związku z art. z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. Henryka Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa